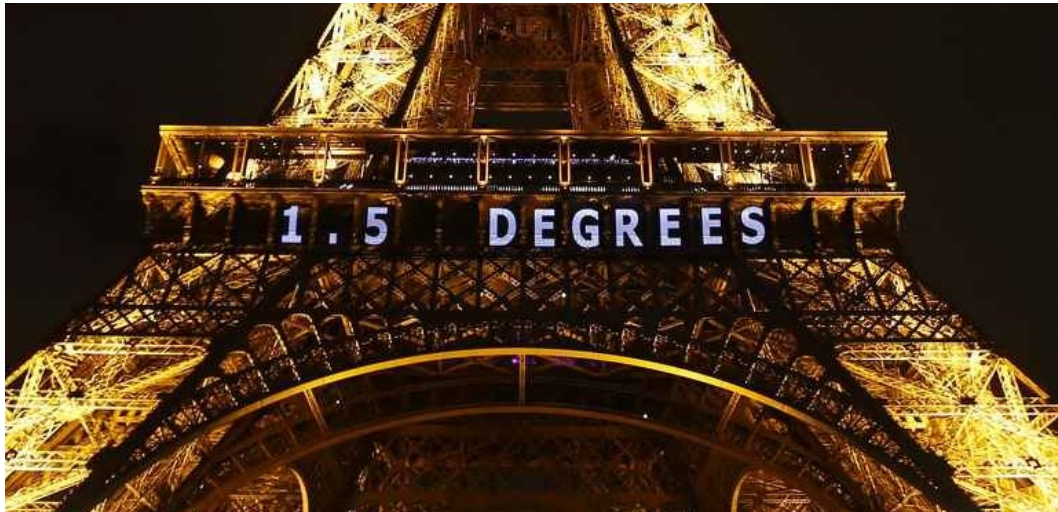

Nu behövs nya mål för Sveriges klimatpolitik

Foto: Francois Mori

Det mest glädjande med det nya klimatavtalet var omnämningen av 1,5°C. Idag träffas miljömålsberedningen för att diskutera Sveriges framtida klimatmål och vi ser det som självklart att ambitionerna höjs i linje med det nya klimatavtalet.

I helgen träffades ett historiskt klimatavtal mellan världens alla länder. Men trots krav från de mest utsatta om att vi måste stanna under 1,5 grads uppvärmning, blev skrivningen väl under 2 grader. Det glädjande är att avtalet åtminstone nämner att ansträngningar ska göras för att hålla den globala uppvärmningen under 1,5 grader. Detta är i linje med det vetenskapen menar behövs för att undvika katastrofala och ostoppbara klimatkonsekvenser, som att hela länder försvinner när havsnivån stiger.

Avtalet bygger på att alla länder sätter sina egna utläppsåtaganden. Summerat är dessa i dagsläget långt över 2 graders uppvärmning. För att nå 1,5 grader krävs alltså att ambitionerna höjs. Framförallt de rika länderna, däribland Sverige, som har de största klimatavtrycken behöver göra stora ansträngningar. Vi har dessutom både tekniken och ekonomin för att hjälpa andra länder att ställa om.

Idag sammanträder miljömålsberedningen med syfte att diskutera Sveriges framtida klimatmål. Mot bakgrund av Parisavtalet bör klimatarbetet omformas, dels genom ökande ambitioner med sikte på max 1,5 grader men också genom att ta tillvara på samernas kompetens och kunnande när det gäller klimatfrågan.

Att prata om konkreta åtgärder och mål för att komma under 1,5 grads uppvärmning är relativt nytt. Tidigare har mycket fokus legat på 2 grader och nya underlag kommer att behöva tas fram. Men redan dagen efter avtalet beskrev Johan Rockström i stora drag vad som krävs globalt för att nå max 1,5 grads uppvärmning – att de globala utsläppen börjar minska redan nästa år, att världen är helt fossilfri år 2040 och att vi från 2050 och framåt har negativa utsläpp.

Om Sverige menar allvar med att gå före i omställningen behöver vi se följande:

1. Mål om att vara fossilfria senast år 2025. Stefan Löfven uttalade sig om ett fossilfritt Sverige redan i regeringsförklaringen förra året. Han påpekade då att: *“Sverige ska bli ett av världens första fossilfria välfärdsländer.”* Han nämnde dock inte när Sverige skulle vara fossilfritt. Parisavtalet har nu konstaterat att de rika välfärdsländerna, inklusive Sverige, måste gå före och ta sitt ansvar.

2. Snabbt minskande växthusgasutsläpp. Förutom att minska de fossila utsläppen behövs utsläppsminskningar inom industrin och jordbruket. Inkluderas konsumtion är även mat och flygresor stora utsläppskällor. Vi vill att kompletterande mål för konsumtionsutsläpp sätts. Idag konsumerar en svensk i genomsnitt 10 ton CO₂ per år, med mål på 5 ton till 2030 och 1,5 ton till 2050 tar svenskarna sitt ansvar när det gäller rättvist fördelade utsläpp globalt.

3. Klimatomställning och rättigheter ska gå hand i hand. Internationellt ser många länder upp till Sveriges hantering och inkludering av rättigheter, men det finns mer kvar att göra. Varken mänskliga eller urfolks rättigheter nämns i syftet av klimatavtalet, vilket gör att klimatåtgärder kan ske på bekostnad av någons rättigheter. Detta är oerhört bekymmersamt då bland annat urfolks hållbara levnadssätt är svårt att behålla om de tvingas bort från sina marker. Urfolkens land bibehåller också 80 % av världens biodiversitet. Det är viktigt att övertramp varken sker i klimatkampens namn eller finansieras av svenska skattepengar.

4. Ett klimatpositivt Sverige år 2030. För att nå målet om max 1,5 grads uppvärmning krävs inte bara att utsläppen upphör utan vi behöver även ta ansvar för våra historiska utsläpp som fortsätter att påverka uppvärmningen genom växthuseffekten. Negativa utsläpp innebär att koldioxid fångas in och lagras i exempelvis skog eller biokol. På detta sätt kan vi minska vår globala påverkan och bidra till en positiv klimatutveckling.

Applåderna efter att avtalet antogs var fyllda av lättnad och glädje. Detta är kanske det bästa avtalet som vi kan få på global nivå med rådande situation, men det är inte avtalet som kommer att rädda världen. Nu ligger ansvaret hos oss i Sverige att gå före och höja våra ambitioner.

Kim Uddh, ordförande PUSH Sverige

Filip Lövström och Linnea Joandi, PUSH Sveriges delegation till COP21

Jannie Staffansson, Arctic Focal Point in IIPFCC

Johan Manner, KFUM Sverige

Sara Vikström Olsson, ordförande Fältbiologerna

Johanna Lakso, projektledare Power Shift Sverige

Beatrice Rindevall, Supermiljöbloggen

Cecilia Wesslén, delegationsledare till COP21, Scouterna